

Diari de Girona

Director: Jordi Xargayó i Teixidor.

Caps de redacció: Josep Callol (Girona i Comarques), David Céspedes (Economia, Catalunya i Suplements), Alfons Petit (Opinió i Dominical), Oriol Puig (Edició digital).

Seccions: Laura Fanals (Girona), Jesús Badenes (Economia), Jordi Roura (Esports), Daniel Bonaventura (Cultura i Espectacles).

Gerent: Fèlix Noguera i Carrillo. Direcció comercial: Anna López. Imprimeix: Impressions Intercomarcals SA. Distribució: GLV, S.L. 972 40 06 30. Dipòsit legal GE-2-1958. Any XLIV

FUNDAT EL 1889

© Diari de Girona, SA. Girona. 2016. Tots els drets reservats.

DdG

Opinió

JUNQUERAS, L'ESPANYOL MÉS VOTAT

Matías Vallés

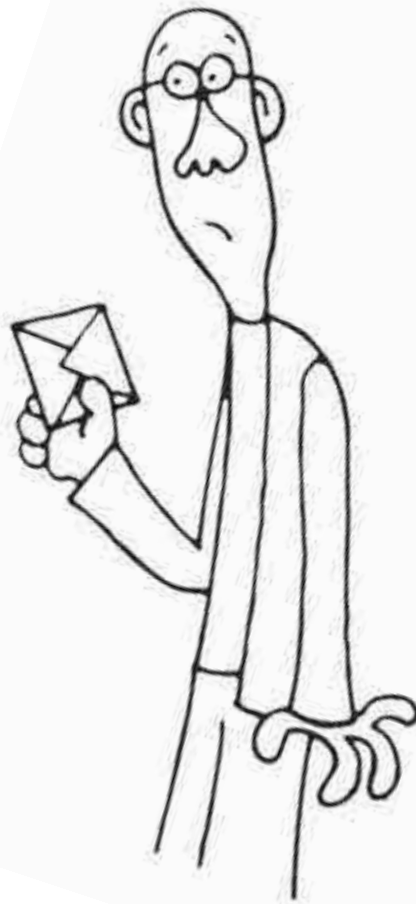
A BC va proclamar Espanyol de l'Any **Jordi Pujol** el 1984, sense que se'n ressentís cap de les parts. El CIS acaba de coronar Espanyol Més Votat de l'Any **Oriol Junqueras**, però aquest nomenament resulta més accidentat. Els 17-18 estratosfèrics escons que el macrobaròmetre adjudica a Esquerra Republicana, en coincidència amb altres sondejos, es concentren en només quatre províncies. La seva projecció de l'àmbit català a l'estatal reportaria 134 diputats al Congrés. Pràcticament els mateixos que va obtenir **Rajoy** el 2016, quan es considerava guanyador inqüestionable. Per sobre dels consolidats ara mateix per **Pedro Sánchez**, vencedor unànime de la precampanya llevat que es tracti d'un miratge.

En qualsevol contesa occidental, superar avui el trenta per cent dels sufragis és un Himàlaia. I més si es té en compte el famós vot diferencial, que castiga els partits d'àmbit regional en unes eleccions generals. Un cop detallat el currículum estadístic de Junqueras convé recordar, per als que hagin viscut a Mart durant els últims anys, que el

candidat amb perspectives més clares per al 28-A es troba actualment a la presó. Sense condemna i sense haver comès delictes de sang, acusat d'una violenta rebel·lió.

Per tant, el guanyador virtual del 28-A no pronunciarà ni un sol eslògan electoral en viu durant la campanya, perquè el Suprem li ha cancel·lat aquesta opció. La victòria des de l'absència contravé tots els manaments dels gurus de l'estratègia política, que recomanen una presència incessant dels seus patrocinats en els fòrums més exòtics, **Bertín Osborne** o **Pablo Motos**. No es tracta de recomanar la presó als caps de llista dels partits, encara que més d'un estaria predisposat si a la sortida trobessin un taxi a la Moncloa. En qualsevol cas, fins i tot els que volen per a Junqueras la condemna de 74 anys de presó sol·licitada per Vox, han de reconèixer-li un carisma especial.

La hipòtesi d'una excarceració de Junqueras i els seus companys de banqueta per complir amb les exigències de la campanya ha estat rebutjada pel Suprem, amb reiteració del «risc de fuga». El comportament dels polítics derrotats a les urnes és

altament imprevisible, però costaria detallar els arguments que impulsarien a la fugida a l'indiscutible campió en les urnes. **Macron** fugint de França després de la seva victòria o **Trump**, d'Estats Units? Per arrodonir una situació que voreja l'esperpent, l'únic polític espanyol que ara mateix podria disputar el lideratge electoral al president d'Esquerra es diu **Manuel Marchena**.

La cursa electoral de Junqueras no conclou amb una collita en les generals que el situa dins del rang de Vox o Podem. Atès que pensa encapçalat totes les llistes d'ERC, el 26 de maig podrà ser votat personalment a la candidatura a les europees, en

aquesta ocasió en totes les províncies espanyoles per tractar-se d'una circumscripció única. Serà interessant repassar els resultats que obtindrà en geografies allunyades de Catalunya, en paperetes encapçalades amb el seu nom i sense major alineació ideològica del votant que la solidaritat amb la seva situació. Amb aquests elements es va forjant la confecció d'un mite casolà en l'estela de **Mandela** o **Gandhi**, que pateix presó mentre assegura que està disposat a negociar el futur polític amb els seus carcellers.

Ni tan sols l'auge de l'independentisme en les enquestes l'autoritza a atribuir-se el monopoli de la gestió de Catalunya, un error reconegut implícitament per Junqueras en fer diversos passos enrere en les previsions emancipadores del seu partit. No obstant això, la grandiloqüència d'erigir-se en intèrprets únics d'una comunitat des de resultats sempre moderats adquireix un perfil grotesc en el cas del PP. La candidatura de **Casado** té garantit un únic escó a les quatre províncies catalanes, i cap al País Basc. Amb tot el respecte que mereixen els votants d'aquesta formació, o els dirigents populars tracten aquestes nacionalitats històriques com a països estrangers o viceversa. El judici del Suprem no sabrà determinar si un escamot de quixots va voler independitzar-se d'Espanya o només de Rajoy.

L'últim president del Govern del PP reclamava la previsibilitat com a segell de qualitat de la seva actuació, però les formacions nacionalistes l'han avantatjat en el capítol d'ajustar-se a uns paràmetres determinats per endavant. Mentre el mateix president del CIS dubta sobre la validesa de les assignacions del seu macrobaròmetre als populars o a Vox, es manté inalterable la trentena de diputats nacionalistes, un bloc cobejat en un Congrés en disgregació. Només **Puigdemont** retrocedeix en aquesta esfera, encara que la seva caiguda es veu compensada per l'auge del seu principal adversari. Sí, Junqueras.

És evident que s'ha pres l'acord de la suspensió de la tramitació de llicències al litoral gironí en benefici de l'interès general. Això impedirà que es pugui edificar i desenvolupar els plans urbanístics aprovats o no, en la franja de cinc-cents metres del litoral. La mesura afecta disset municipis costaners de Girona, mentre duri la redacció del pla director urbanístic (PDU) de revisió de sòls no sostenibles.

Aquests municipis tenen l'obligació legal de fer complir la moratòria, però probablement una de les seves màximes preocupacions és la de qui farà front a les possibles indemnitzacions que es puguin derivar dels afectats per la decisió. Cal tenir en compte que en alguns casos hi havia llicències que s'estaven tramitant, que ara queden aturades, i en altres casos se'n deriva una pèrdua de valor patrimonial, ja que al sòl urbanitzable s'hi podia edificar immediatament pro-

MORATÒRIA AL LITORAL DE LA COSTA BRAVA

Jordi Fabrellas Payret

VOCAL DE LA TAULA DE L'ENGINYERIA DE LES COMARQUES GIRONINES

jectes que s'ajustessin a les normes urbanístiques vigents al municipi.

La Taula de l'Enginyeria de les Comarques de Girona entenem el que la societat civil demana en els temps actuals, que és

preservar el patrimoni i el paisatge que encara queda al nostre litoral, avaluar l'impacte de l'aplicació d'aquesta política a l'entorn socioeconòmic i el medi ambient, valorar i aprofundir sobre la viabilitat i conveniència de les planificacions aprovades i pendents de desenvolupar, establir criteris de protecció i patrons econòmics sostenibles.

Ara és el temps de redactar un planejament urbanístic ben dissenyat. Encara ens queden platges i quilòmetres de penya-segats verges, alguns amb planejaments per desenvolupar. És hora de redefinir el model econòmic actual, per tal de garantir l'herència que deixarem a les generacions futures. És obvi que no es pot aturar el progrés econòmic, però aquest no cal que estigui basat en el model d'edificar cada pam. Hem de trobar un model equilibrat, viable i respectuós amb el territori.

S'entén que la primera línia de la costa és aquella que no té res al davant. Per tant, si

no hi ha cap construcció, a cinc-cents metres continuarà essent primera línia, però l'impacte paisatgístic i mediambiental serà menor.

Un any de moratòria sembla un temps massa llarg per mantenir una gran part del territori gironí en *stand by*. És urgent acotar els seus efectes a les zones més sensibles i alliberar-ne la resta per no causar cap paràlisi de l'activitat empresarial i professional. Aquesta paràlisi pot suposar una disminució de l'activitat econòmica, i per tant disminució de recaptació i recursos públics, atur, inseguretat jurídica, precarietat. No s'ha d'oblidar que a la resta de Catalunya no l'afecta aquesta moratòria, i per tant cal minimitzar al màxim les seves conseqüències. Per això s'ha de fer amb rapidesa i eficiència, per tal de no crear un greuge comparatiu entre territoris. Caldria establir aviat els nous criteris per poder planificar i actuar amb les totals garanties de seguretat jurídica.